

Het IIAV heeft het archief van Aletta Jacobs.

• In haar archief zitten 80 brieven uit 1920 geschreven door vrouwen en een enkele man uit Amerika en Canada. De brieverschrijvers hebben allemaal een artikel in het Amerikaans blad de *Pictorial Review* over Aletta Jacobs en geboorteregeling in Nederland gelezen. Zij vragen haar informatie en hulp. Veel brieven zijn een echte noodkreet.

21 brieven zijn in vertaling hier op de website te lezen. Alle originele brieven zijn op het IIAV in te zien.

De brieven staan in chronologisch volgorde.

Onder aan de brief staat het nummer vermeld van de vindplaats in het archief van Aletta Jacobs.

Eastland County

Cisco, Texas
18 jan. 1920

Dr Aletta Jacobs,

Ik heb zojuist in de Pictorial Review "Keeping the Stork in his place" gelezen. Wilt u mij alstublieft vertellen hoe ik dit moet doen. Ik heb twee jongens, 7 en 10 jaar oud en mijn gezondheid is slecht. Ik had vorig jaar een miskraam, dokter gaf me medicijn om deze op te wekken omdat het mijn enige mogelijkheid was. Had verscheidene dokters maar niets wat ze me konden geven gaf enige baat. Ik ben als het ware vergiftigd als ik in verwachting ben, doodziek de hele 9 maanden en dokter kan niets goeds voor me doen. Ik word zo slecht omdat ik niet kan eten en drinken zonder te moeten overgeven. De dokters zeggen me allemaal dat ik zo niet verder moet gaan, dat ik niet kan doorgaan omdat mijn gezondheid niet goed is. Ik ben nu beter maar als ik in verwachting raak zal ik hetzelfde weer moeten doormaken en mijn kinderen zijn niet sterk maar hoe zouden ze het ook kunnen zijn als ik zo ziek ben die 9 maanden. Ik had alle hoop opgegeven tot ik las dat U vertelt hoe je tot geboorteregeling kunt komen. Nu verzoek ik u als het niet te veel gevraagd is om mij alstublieft te schrijven en het mij te vertellen. God in de hemel alleen weet hoe dankbaar ik ervoor zou zijn.

Ik eindig in de hoop spoedig van U te horen.

Hoogachtend,

Mrs W.L. Adams

(zoz)

Ik zou graag betaling aanbieden voor dit advies dat ik van U vraag maar daar ben ik niet toe in staat. Ik heb zoveel uitgegeven aan mijn gezondheid en het heeft niets gebaat. Ik ben gestopt met nog iets in te nemen, ik hoop te blijven leven om mijn kleine jongens te zien opgroeien. De dokter wil dat ik geopereerd word zodat er geen gevaar meer is dat ik kinderen krijg, maar daar zijn we niet toe in staat en ik vestig mijn vertrouwen er op dat ik spoedig van U zal horen.

[archief Aletta Jacobs, inventarisnummer 452]

Sherman, Texas USA, 19 jan. 1920

Dr. Aletta Jacobs
Den Haag, Holland

Geachte mevrouw,

Misschien is het wat vrijpostig U te schrijven, maar ik heb zojuist het verhaal over U gelezen in de Pictorial Review, over "Keeping the Stork in his place" door Elenor Kinsella McDonnell. Het is voor mij van werkelijk grote betekenis en ik feliciteer U hartelijk met het schitterende werk dat U hebt gedaan. Ik ben een arme boer en heb 12 kinderen gekregen en heb er 6 groot gebracht. Heb 3 meisjes zien trouwen. Een van hen heeft 3 kinderen, één heeft er 2 en een andere heeft er één – echt wel genoeg, omdat zij met arme boeren getrouwd zijn. Zou het al te vrijpostig zijn als ik U vroeg om literatuur over geboorteregeling, of waar die te krijgen is?

Hoogachtend,

J.E. Hendricks Jr.

R.F.D.3.

[archief Aletta Jacobs, inventarisnummer 490]

Morrilton, Arkansas, USA
20 januari 1920

Dr. Aleta Jacobs,
De Neo-Malthusiaanse Bond
Den Haag, Nederland.

Geachte mevrouw,

Ik las zojuist in het januarinum­mer van de Pictorial Review een artikel geschre­ven door Eleanor Kinsella McDonnell getiteld "Keeping the Stork in his Place". Ik ben zeer geïnteres­seerd en als U voor mij een boek over dit onderwerp hebt, zou ik graag willen dat U het mij stuurt, of mij adviseert waar ik het in dit land kan kopen.

Met de verzekering dat ik alle informatie op prijs stel die U mij kunt geven, verblijf ik,

Hoogachtend,

Mrs V. Farish

[archief Aletta Jacobs, inventarisnummer 477]

[Briefhoofd:] TENNESSEE ANTI-TUBERCULOSIS ASSOCIATION

Peabody college
NASHVILLE

23 jan. 1920

Dr. Aletta Jacobs,
Amsterdam,
Holland.

Geachte Dr. Jacobs,

Ik heb met grote belangstelling gelezen over uw werk in Holland betreffende het vraagstuk van de geboorteregeling.
Ik ben zeer geïnteresseerd in dit onderwerp en ik vraag me eigenlijk af of U mij misschien suggesties aan de hand kunt doen die voor mij van nut kunnen zijn in mijn lessen op bovenstaand instituut in het vak Thuiszorg voor Zieken en aanverwante aspecten van de Gezondheidsleer.

Ik zou het zeer op prijs stellen nader van U te horen.

Hoogachtend,
Emma Belle Stevenson
Gediplomeerd verpleegster
(J.H.H.)

[Toevoeging:]
Afgestudeerd onder Miss M.A. Nutting van Columbia [Universiteit]

[archief Aletta Jacobs, inventarisnummer 521]

24 januari 1920
St. Paul, Minnesota,
USA
110 West Third Street

Aan Dr. Aletta Jacobs,
Amsterdam, Holland

Geachte Doctor Jacobs,

Ik heb net uw artikel over geboorteregeling gelezen, dat verschenen is in de Pictorial Review van deze maand.

Het interesseerde me geweldig maar stelde me ook teleur omdat het niet de zo noodzakelijke voorlichting bood waar mijn vrouw en ik al enige tijd naar zoeken.

Ik schrijf dit nu in de hoop dat U ons wilt voorlichten en verzeker U dat wij van al wat U ons mogelijk aan informatie geeft geen misbruik zullen maken. Opdat U enig inzicht kunt krijgen in onze situatie vermeld ik hier een paar volgens mij essentiële gegevens over ons gezin.

Vrouw: geboren 21 dec. 1892, een van zeven kinderen, ouders Duits. Zij is sterk en gezond. Echtgenoot: geboren 11 dec. 1890, een van twaalf kinderen, ouders Duits. Beroep: politieagent. Salaris: voldoende om comfortabel van te leven en iets te sparen en te voorzien in een opleiding voor onze kinderen en een pensioen voor onszelf. Vijf jaar getrouwd – hebben drie kinderen (jongens), de oudste vier jaar, de jongste één.

Onze kinderen zijn allemaal gezond en wij voelen ons in staat om dit drietal groot te brengen en ze een behoorlijke opleiding te geven, maar toch realiseren we ons dat ieder er bij komend kind de kansen zal verminderen van degenen die we nu hebben. Het vooruitzicht is niet hoopgevend als je let op de omvang van de gezinnen die onze ouders hebben grootgebracht. Al deze gegevens kunnen worden nagetrokken, zo nodig stuur ik geboortebewijzen en alle andere informatie die U maar wenst.

Ik weet dat het tegen de wetten van dit land is om informatie over geboorteregeling te verspreiden, maar toch vraag ik U deze te zenden omdat wij dringend behoefte hebben aan de waarheid op dit gebied. In de hoop dat u ons niet zult teleurstellen verblijf ik, met de meeste hoogachting,

G.H. Barfuss

[archief Aletta Jacobs, inventarisnummer 455]

27 North 17th Street,
Harrisburg, Pennsylvania,
25 januari 1920

Dr. Aletta Jacobs,
Amsterdam, Holland,

Beste Dr. Jacobs,

Ik heb een zeer interessant artikel gelezen in het februarinummer van de Pictorial Review over uw werk in Holland. Het is mij bijzonder aangenaam weet te hebben van iemand die belang stelt in zulk prachtig werk.

Inderdaad, voor mij is het een nobel werk, omdat U de wereld verlichting geeft van onnodig lijden.

Het zal misschien nog lang duren, maar ik geloof echt dat de tijd zal komen, dat uw werk algemeen aanvaard zal zijn. En er is geen reden waarom het dat niet zou zijn. Het is ontstellend om ieder jaar de cijfers te lezen hoeveel kinderen gestorven zijn door gebrek aan voedsel, levensonderhoud enz. Dit geldt in het bijzonder voor de lagere klassen.

't Is jaren geleden dat de dokters me vertelden dat ik tuberculeus was en dat ik nooit kinderen mocht krijgen en toch weigerden ze me een voorbehoedsmiddel te geven. Het gevolg is dat ik verwacht over zes maanden moeder te worden.

Zo dat al mogelijk is zou ik wensen dat U mij de juiste informatie geeft om het bovengenoemde te voorkomen totdat ik in goede gezondheid ben.

Ik vertrouw dat ik van U een gunstig antwoord zal krijgen en wens U succes in al uw ondernemingen,

Hoogachtend,

Mrs Charles T. Raber

[archief Aletta Jacobs, inventarisnummer 513]

Kingston, 26 jan. 1920

Dr. Alberta Jacobs,

Geachte mevrouw,

Ik heb uw artikel gezien in de Pictorial Review, en ik heb 5 kinderen en ik ben niet meer in staat om nog eens zwanger te zijn. Zou U mij kunnen helpen? Ik ben 47 jaar oud en ik ben niet gezond. Ik ben geboren in Duitsland en nu ben ik een boerenvrouw, alstublieft, als u mij kunt helpen in deze kwestie van geboorteregeling zou ik U zeer dankbaar zijn.

Met de meeste hoogachting,
Mrs M.C. Hanelt
R.F.Del. (Box 23)
Kingston Massachusets
USA

[archief Aletta Jacobs, inventarisnummer 488]

[Zonder datum]

Mrs Louis F. Fowler
63 Webster Street
Rockland, Massachusetts
United States of America

Geachte Dr. Jacobs,

Ik heb zojuist Eleanor Kinsella McDonnells artikel "Keeping the Stork in his place" in de Pictorial Review gelezen, en nu schrijf ik zowel U als Dr. Rutgers aan, in de hoop dat een van de twee brieven zijn bestemming bereikt.

Ik ben moeder van een heerlijke kleine jongen en ik hoop oprecht dat hij na verloop van tijd een broertje en een zusje zal krijgen. Maar ik ben er sterk op tegen de eerste paar jaar zwanger te worden.

Ik ben lichamelijk niet in staat om dat broertje of zusje het beste te geven, en afgezien van de gezondheidskant van de zaak is er het financiële aspect. De oorlog heeft ons hard getroffen, net als duizenden andere jonge stellen.

Mr Fowler moest praktisch van de grond af aan opnieuw beginnen na zijn terugkeer uit dienst, en ik vind dat mensen geen kinderen zouden moeten krijgen die ze niet naar behoren kunnen opvoeden.

Indien U mij de Engelse vertaling van de praktische handleiding uitgebracht door de Neo-Malthusiaanse Bond zou kunnen toesturen, zou ik dat meer dan op prijs stellen.

Met vriendelijke groet,

(Mrs Louis F.) Olive I. Fowler

Mrs Louis F. Fowler
63 Webster Street
Rockland, Massachusetts
United States of America

[archief Aletta Jacobs, inventarisnummer 479]

Smiths Falls
11 feb. 1920

Dr. Aletta Jacobs,

Ik ben zo geïnteresseerd in het schitterende werk dat U in uw eigen land hebt gedaan zoals verteld door Elinor K. McDonnell in "Pictorial Review" dat ik het er op waag U te schrijven.

Ik verbeeld mij dat U vast wel geïnteresseerd zou zijn in mijn geval als U maar zou weten wat ik allemaal heb doorgemaakt in de acht jaren van mijn huwelijksleven. Ik heb drie kinderen gekregen en twee miskramen gehad en twee keer bloedvergiftiging gedurende die acht jaar, en nu is mijn echtgenoot stervende aan diabetes en zal ik in mijn eentje die kinderen moeten onderhouden met naaiwerk (dat is het enige wat ik kan) en ik ben zo bang dat ik nog meer kinderen zal krijgen. Och, als U mij alleen maar kon vertellen wat te doen om dat te voorkomen, dan zou ik U innig dankbaar zijn. Ik houd van mijn kinderen, maar och, ik wil er niet meer. Vertel mij alstublieft wat U andere vrouwen vertelt. Er zijn tientallen getrouwde vrouwen in deze stad die een boel geld hebben, gezonde echtgenoten en goede huizen, die helemaal geen kinderen hebben. Zij weten hoe ze het moeten voorkomen, dat is zo duidelijk als wat, maar ze zullen het je niet vertellen en de dokters evenmin. Als ik wist wat U rekest zou ik U geld sturen, maar ik weet niet hoeveel en ook niet of U iets heeft aan Canadees geld.

Alstublieft, beantwoord mijn brief en als U het mij kunt vertellen zal ik altijd voor U bidden.

Antwoord alstublieft spoedig, adresseer aan
Mrs Fleetwood Millar
Smiths Falls
Ontario

[archief Aletta Jacobs, inventarisnummer 502]

Belleville, Illinois USA
12 feb 1920

Dr. Aletta Jacobs
Amsterdam, Holland

Geachte mevrouw,

Ik heb net een artikel in de Pictorial magazine gelezen betreffende uw opvattingen over "geboorteregeling".

Het is een van de beste artikelen die ik ooit gelezen heb en het stemt volledig overeen met de gedachten van mijn echtgenoot en mijzelf over deze kwestie.

Iedere dag lees je wel over de vondst van een baby op de stoep of in een la in een hotelkamer, van een lijkje op een bouwterrein of in een sloot.

Ik vind het schandalig dat beschaafde mensen in staat zijn zulke zware zonden te begaan tegen zo'n hoopje mens dat het ongeluk had ongewenst ter wereld te komen.

Abortus plegen is naar mijn mening hetzelfde als moord plegen. Daar komt nog bij dat het de gezondheid van een vrouw ondermijnt en maar al te vaak tot haar dood leidt.

Zeer weinige van onze welgestelde gezinnen in dit land hebben kinderen en als ze ze hebben is het een beperkt aantal.

Ik vind dat iedere bevolgingsklasse hoog of laag kennis zou moeten hebben van "geboorteregeling". Echter alleen de welgestelde klasse in dit land kan zich veroorloven de dokter te betalen voor die kennis.

Mijn echtgenoot is 24 jaar oud en ik 23. Wij zijn 2 ½ jaar getrouwd en hebben een allerliefst jongetje van 4 maanden. We zouden hem om niets ter wereld willen missen. Het is een mooie gezonde baby. Hij woog 7 ½ pond bij zijn geboorte en weegt nu 20 pond.

Mijn echtgenoot verdient \$ 25 per week en bij de hoge kosten van levensonderhoud vinden we het moeilijk de eindjes aan elkaar te knopen.

Geachte mevrouw, de reden dat ik deze brief schrijf is dat ik U wil vragen mij alstublieft dezelfde instructies over "geboorteregeling" te sturen als U geeft aan de vrouwen van Holland.

Ik vind dat U een van de grootste weldaden ooit aan de mensheid hebt bewezen toen U uw Openbare Kliniek voor geboorteregeling opende.

U kunt er verzekerd van zijn dat ik uw instructies niet openbaar zal maken of op enigerlei wijze de kennis ten eigen bate zal gebruiken anders dan ter voorkoming van de conceptie. Ik zeg niet dat ik nooit meer kinderen wil want ik zou best een dochtertje willen over 3 of 4 jaar als we in staat zijn haar een goed thuis en een goede gezondheid te bieden.

Onder de huidige omstandigheden, met de hoge kosten van levensonderhoud, mijn echtgenoots kleine salaris en met al één baby, zouden we niet in staat zijn het thuis te bieden dat het kind hoort te hebben.

Ingeval U mij uw geboorteregelingsinstructies niet wilt toezenden, zou U alstublieft deze brief willen beantwoorden en de redenen uiteenzetten? Wij zijn bereid te betalen voor de instructies voor zo'n nobel doel.

In de hoop zo spoedig mogelijk van U te horen verblijf ik,
Met de meeste hoogachting,

Mrs Alvin Stenzel
32 South Tenth Street
Belleville, Illinois
USA

[archief Aletta Jacobs, inventarisnummer 520]

15 feb. 1920

Dr. Alletta Jacobs,

Ik weet niet of U deze brief zult ontvangen maar ik waag het er op: er stond een artikel over uw voorlichtingswerk inzake geboorteregeling in ons Pictorial Review, er stond in dat U praktijk hield in Amsterdam, Holland, dus ik hoop maar dat deze brief U zal bereiken, niet dat ik enige informatie over dit onderwerp verwacht, want dat is helaas illegaal in ons land, maar ik moet U gewoon zeggen hoe zeer ik U te prijzen vind en hoezeer ik wenste dat wij hier een paar dokters als U hadden.

Ik vind net als U dat er meer dan genoeg redenen zijn waarom iedere vrouw over dergelijke informatie zou moeten beschikken.

Ik ben verpleegster geweest (ben nu getrouwd) en ik heb menig onschuldig plattelandsmeisje naar het ziekenhuis zien brengen om te bevallen van een kind en dat ze dan zelf terug naar huis werd gestuurd en het kind naar een tehuis voor pasgeborenen. Nu mag zo'n arm pasgeboren kind terecht voor onschuldig worden gehouden, maar ik zeg: onschuldig plattelandsmeisje want in zekere zin is zij onschuldig, namelijk voor het feit dat ze onwetend is aangaande haar eigen anatomie en dat haar allerlei leugens over mannen worden verteld en dat ze het gevaar niet onderkent tot het te laat is.

En dan zijn er nog de moeders van wie de gezondheid en zenuwen naar de vernieling zijn gegaan en moeders die de kinderen die ze al hebben niet eens te eten kunnen geven.

Mijn moeder had twaalf kinderen, ééntje was levensbedreigend en moest dood worden weggehaald, ze heeft altijd moeten werken als een paard, mijn vader dronk, mijn moeder hield kippen, kalkoenen, eenden, had een grote tuin, deed er al het werk behalve ploegen, stond altijd aan de wastobbe, tot vlak voor de bevalling, melkte een koe, maar toch herinner ik me tijden dat we nauwelijks iets te eten hadden. Toen werd ik naar een kostschool gestuurd om te werken voor mijn scholing, 3 van mijn zusjes verbleven 5 jaar in een weeshuis, mijn arme moeder verloor haar verstand, stierf toen ze 45 was, één van mijn zusjes stierf op de leeftijd van 22 jaar aan de tering, mijn oudste zuster heeft 3 kinderen, heeft een miskraam gehad, en heeft drie weken geleden weer een baby gekregen die 5 dagen tussen leven en dood zweefde en toen stierf, de dokter zei dat hij niet kon begrijpen hoe ze haar vorige kind had kunnen krijgen, zij heeft een of andere inwendige kwaal en een zeer zwakke gezondheid, haar zenuwgestel is totaal gesloopt. Geloof U niet dat zij deze informatie verdient en geen dokter hier wil haar die geven, nu, ik vind het misdadig dat zo'n vrouw gedwongen wordt kinderen te baren en wie zijn die mannen die de wetten maken om vanuit de hoogte te zeggen wat een vrouw moet doen en niet moet doen. Och, ik zou de Heer op mijn blote knieën danken als mannen ook kinderen zouden kunnen krijgen want niemand wat iets is voordat ze het zelf hebben doorgemaakt, ik dacht dat ik het wist totdat mijn kindje werd geboren, en ik vond het veel erger dan ik had verwacht. Ik hoor dat ze hier een voorstel in gaan dienen om deze wet af te schaffen, ik hoop dat het gauw wordt ingediend, en ik hoop dat we winnen, en als we winnen, dan zou ik maar al te graag een van uw brochures ontvangen.

Ik zou eindeloos door kunnen gaan met schrijven als ik U alle redenen moest vertellen waarom ik wil dat wij die kennis hier zouden kunnen hebben, maar ik zeg het nog maar eens: ik hoop zo dat we winnen.

Mrs A.C. Brown
96 Jolland Street
East Hartford, Connecticut

[archief Aletta Jacobs, inventarisnummer 459

Sweet Home, Arkansas, USA
18 feb. 1920

Geachte mevrouw Dokter,

Na over U en uw werk te hebben gelezen in de Pictorial Review bedacht ik dat ik U zou willen schrijven, misschien zou U mij kunnen helpen. Ik heb vier kinderen. Ik houd van kinderen maar het is zoals U zegt, je kunt er te veel hebben. Ik moet nu mijn man helpen om de kost te verdienen, hij is niet zo gezond, en als ik twee jaar verder kon gaan minstens, voordat de volgende kwam zou ik zoveel kunnen helpen, en we zouden spoedig ons huis kunnen betalen. Bij alle vier was ik niet in staat om iets te doen, bleef de hele tijd ziek, en zo tob ik voort tot ik opnieuw zit te huiveren bij de gedachte aan al gauw weer een volgend kind. Als er voor U een mogelijkheid is om mij uw voorbehoedsmiddel toe te sturen zou ik erg blij zijn en zal ik U er zo goed ik kan voor betalen. Och! Hadden we maar zo'n vrouw als U hier die de armen wilde helpen. De rijken komen er wel aan maar de dokters hier willen de armen niet helpen, de rijken zijn zelfzuchtig en laten de armen maar lijden. In de hoop dat U mij kunt begunstigen met uw middel ben ik uw dienstwillige

Mrs H.M. Gillespie
Sweet Home, Arkansas, USA

[archief Aletta Jacobs, inventarisnummer 484]

[Briefhoofd] EASTERN STATE HOSPITAL J.A. Goodson, M.D
Superintendent

Lexington, Kentucky, 3 maart 1920

Dr. Aletta Jacobs
Amsterdam, Holland

Beste Doctor,

Ik heb zojuist in een van onze literaire tijdschriften een verhaal gelezen over uw moedige en hoogst efficiënte arbeid bij het opzetten in uw land van een perfect systeem van geboorteregeling. Ik ben al vele jaren sterk geïnteresseerd in dit onderwerp en het stemt mij tot grote voldoening dat een vrouw het pad gebaad heeft voor de opmars van deze vooruitstrevende gedachten in de geciviliseerde wereld. Gedurende zeventien jaar bekleed ik nu de positie van assistent-arts in een staatshospitaal voor krankzinnigen in Kentucky met een gemiddelde bezetting van ongeveer 500 vrouwelijke patiënten. Tijdens mijn verblijf hier is mijn belangstelling voor dit onderwerp bovenmate gewekt, en heb ik het als een groot onrecht ervaren dat er niets gedaan wordt om de voortplanting van zwakzinnigen in onze staat te beperken. Op een medische conventie in onze staat heb ik in een lezing sterilisatie van alle krankzinnigen en zwakzinnigen van alle bevolkingsklassen bij wettelijke verordening bepleit, en ontmoette ik tot mijn verbazing een storm van verzet van mannen die ik voor ruimdenkend en vooruitstrevend had gehouden. Had toch nog een paar medestanders. Uw systeem lijkt veel beter en zou misschien minder impopulair kunnen zijn. Ik ben van nature geen wereldverbeteraar, en mijn tijd en energie worden zo in beslag genomen door mijn werk hier, dat ik geen kruistocht kan ondernemen voor welke maatschappelijke hervorming dan ook, maar ik zou bijzonder gelukkig zijn met enige instructies van uw kant die mij in staat zouden stellen om mijn eigen patiënten in uw lijn te behandelen. Ik weet dat velen geneigd zijn tot bijgelovigheid in alles dat zou ingrijpen in de loop van de natuur, maar sommigen zijn meer verlicht. Ik heb een patiënte gehad die verdoving weigerde tijdens haar bevalling, omdat God gewild had dat vrouwen daarbij pijn zouden lijden. Vaak houden we patiëntes hier die naar hun gezin terug hadden kunnen keren en nuttige leden van de maatschappij hadden kunnen worden, ware het niet dat zwangerschap altijd een terugkeer van de geestelijke stoornis met zich meebrengt, en naar huis gaan altijd betekent binnen de kortste keren zwanger worden. Wij hebben hier een patiënte van wie de moeder hier geboren is, die zelf hier geboren is, en die hier inmiddels twee kinderen gebaad heeft. Is dat niet een misdaad tegen de samenleving, tegen de beschaving en tegen al wat fatsoen is? Ik heb wel wat suggesties gedaan aan moeders voor hun terugkeer naar huis, maar ik weet niets dat erg betrouwbaar is. Kunt U en wilt U mij op de hoogte brengen van veilige anticonceptiva die ik ze zou kunnen aanbevelen? Als er geen wettig of ethisch verbod is tot overdracht van dergelijke kennis, zou ik U zeker zeer erkentelijk zijn en ben ik bereid tot iedere voor U aannemelijke vergoeding, binnen redelijke grenzen.

Ik heb uw adres aan het tijdschrift ontleend, en hoop dat deze brief U zonder mankeren bereikt, en dat ik spoedig van U mag vernemen. Met oprechte bewondering voor U als vrouw en weldoenster van de hoogste orde, verblijf ik,

Met hartelijke en collegiale groet,
Minnie C. Dunlap, arts
[archief Aletta Jacobs, inventarisnummer 468]

Morrilton, Arkansas, USA
4 maart 1920

Dr. Aletta H. Jacobs
Van Aerssenstraat 46
The Hague, Netherlands

Geachte mevrouw,

Ik heb vandaag uw antwoord op mijn brief van 20 januari ontvangen en zeg U dank voor uw prompte reactie.

In overeenstemming met uw verzoek heb ik uw ingezonden stuk naar de Pictorial Review doorgestuurd.

Wees nogmaals verzekerd dat ik uw brief op prijs heb gesteld.

Met de meeste hoogachting,
Mrs V. Farish

[archief Aletta Jacobs, inventarisnummer 477]

Morrilton, Arkansas, USA
5 maart 1920

Dr. Aletta Jacobs
Van Aerssenstraat 46
The Hague, Netherlands

Geachte mevrouw,

Bij herlezing van uw brief bedacht ik dat U geïnteresseerd zou kunnen zijn in het artikel van Eleanor Kinsella McDonald [sic] in de Pictorial Review en ik sluit hierbij een exemplaar ervan in.

U schrijft in uw brief dat U de Engelstalige literatuur over de door mij aangevoerde kwestie niet kunt sturen, maar daar ik een goede kennis heb die uw taal voor mij kan vertalen, sluit ik een cheque van \$20 in, geldig voor uitbetaling in uw land, waarvoor ik U vraag mij alstublieft alle literatuur over dit onderwerp te sturen. Als dit de kosten van deze literatuur niet dekt, laat het me weten, dan zal ik het saldo onmiddellijk aanvullen.

Met de verzekering dat ik de moeite die U zich voor mij getroost zeer op prijs stel verblijf ik,

Hoogachtend,
Mrs V. Farish

P.O. Box 193

[archief Aletta Jacobs, inventarisnummer 477]

Abbotsford, British Columbia,
15 mrt 1920

Dr. Aletta Jacobs
Amsterdam
Holland

Geachte mevrouw,

The Pictorial Review of New York, USA, gaf in een van de laatste nummers een verslag over het werk dat U in Holland gedaan hebt bij het oprichten van klinieken voor geboorteregeling.

Na over uw werk gelezen te hebben schreef ik de Pictorial Review om uw adres te vragen en of zij mij konden inlichten over het honorarium voor uw advies.

Ik ontving als antwoord dat de Verenigde Staten vandaag de dag zo ongeveer het enige beschaafde land zijn, dat bij wet het geven van dergelijke informatie verbiedt.

Dus gok ik het er maar op dat mijn brief U bereikt zonder dat ik uw precieze adres weet.

Ik ben vier jaar getrouwd en heb een meisjesbaby van achttien maanden en ben nooit meer in orde geweest sinds de tijd van haar geboorte en leef in angst weer een kind te moeten krijgen voordat mijn gezondheid hersteld is. Ik denk niet dat er nog eentje krijgen me bepaald zou helpen.

We zijn mensen die hard moeten werken voor de kost en ons geen al te groot gezin kunnen veroorloven. Ik geloof net als U dat het een slechte zaak is om meer kinderen op de wereld te zetten dan men eigenlijk kan verzorgen.

Ik ben zeven jaar verpleegster geweest en kan getuigen van heel veel lijden dat zich afspeelt in dit aardse bestaan en ik bewonder de manier waarop U in staat bent geweest de zware last voor zo velen te verlichten.

In de hoop dat deze brief U veilig bereikt en dat U in staat zult zijn mij de informatie over geboorteregeling te zenden zonder al te veel wettelijke onoverkomelijkheden. Zal gaarne het honorarium betalen dat U in rekening brengt.

Met de meeste hoogachting,

Mrs Jay L. Starr
R.R. No.2
British Columbia
Canada

[archief Aletta Jacobs, inventarisnummer 519]

Galloways, Maryland
18 mrt 1920

Dr. Aletta Jacobs
Amsterdam,
Holland

Ik vind het artikel in de Pictorial Review getiteld Keeping the Stork In His Place door Elanor Kinsella McDonnell gewoonweg schitterend!

Is er toch nog hulp voor mij?

Ik ben een getrouwde vrouw. Ik heb negen kinderen. En ik ga mijn tiende kind krijgen in augustus!

Ik lijd onnoemelijke pijn. Het is mij haast niet mogelijk mijn toestand te beschrijven. Laat het voldoende zijn te zeggen dat ik niet in staat ben mijn stoel te verlaten gedurende vier of vijf maanden voor de baby komt.

Ik moet kruipend de trap op en glijdend de trap af. Hoe moet ik mijn plicht tegenover de kinderen nakomen? Het is volstrekt onmogelijk voor mij om onder dergelijke omstandigheden voor hen te zorgen.

Ik heb twee lieve kleinen verloren. In de tijd dat ik niet in staat was op ze te passen. De een was vijf jaar oud en de ander twee jaar. Vol levenslust, een jongetje en een meisje.

Er is iets dat U voor mij kunt doen.

Die nu op komst is wil ik niet meer tegenhouden. Maar ik wil er zeker niet nog meer krijgen.

Help me alstublieft om ze niet meer te krijgen. Ik verkeer in vrij sobere omstandigheden, maar ben bereid om toch wat te betalen voor uw grote kennis.

Schrijf me om me te laten weten wat U voor me kunt doen.

Hoogachtend,
Mrs John E. Hopkins
Galloways
Anne Arundel County,
State of Maryland,
U.S. of America

[archief Aletta Jacobs, inventarisnummer 491]

[Brief in het Nederlands]
[Briefhoofd (gedeeltelijk):]

THE AMERICAN RED CROSS

National Headquarters
Washington, D.C.
Bureau of foreign language
Information service

Dutch division [getypt]

25 maart 1920

Geachte Dr. Jacobs,

Ingesloten brief verklaart zichzelf. Hij is een verzoek om inlichtingen inzake kindersterfte statistieken in Nederland. Het maandblad Birth Control, waarvan Mrs Mary Ware Dennett, de Presidente van de "Voluntary Parenthood League" mede-Redactrice is. Klaarblijkelijk het beweren, dat kindersterfte in Nederland is afgenomen onder de invloed, die het "Kinder krijgen" beperkt is aangevallen door "one of the physicians of the Public Health Committee". Zou U zo goe willen zijn de gegevens te verstrekken en aan Mrs Mary Ware Dennett, 51 E 59th Street New York te doen toekomen. De artikelen in kwestie zal ik U doen toekomen, alsook een artikel over uw arbeid in the *Pictorial Review*, dat ik hierneven afzend. U schijnt hier in steeds breder kringen bekend te worden, vooral vele doktoren bewonderen uw strijd-arbeid hier zeer. Dr. Mary Halton, een bekende gynaecoloog [hij: gynekaloog] hier in de stad heeft vooral een grote verering voor uw arbeid. In antwoord op de overzeese blijken van waardering, alsook voor de goede zaak en tenslotte ook voor onze Nederlandse roep [goede naam] vertrouw ik, dat U deze gegevens afdoend en volledig tot haar beschikking zal stellen. U bij voorbaat dankend,

Met vaderlandse groet,

A. v. C.P. Huizinga
Thompson, Connecticut
USA

P.S. Indien U belang stelt in medische statistieken en uitgaven van de U.S. Public Health Service, zal ik U deze gaarne toezenden.

[archief Aletta Jacobs, inventarisnummer 461]

[Duitstalig]

Belmont, 30-3-1920

Dr. Aletta Jakobs,

Geachte mevrouw,

Heb over al het goede dat U, geachte mevrouw, voor ons arme vrouwen gedaan hebt in de Pektorial Review gelezen. Nu moet ik mij tot U wenden want ik ben moeder van 2 kinderen en ben nerveus, heb een galsteenoperatie gehad. En ik zou liever geen kinderen meer krijgen want ik heb al twee keer een miskraam gehad en ik denk dat het beter is voor mij als ik geen kinderen meer krijg. Want ik woon op de Farm en moet hard werken omdat wij heimstader zijn, want alle begin is moeilijk. Nu geachte dokteres zou ik U willen vragen ook mij te helpen om niet iedere maand in angst te hoeven zitten, want birth control is toch het beste voor ons arme vrouwen die hard moeten werken. Ben van Duitse afkomst en 9 jaar in het land en 32 jaar oud. Mijn tante heeft 16 kinderen gekregen en hoe zou het zijn als ik er ook zo veel kreeg, daarna zou ik alleen nog maar wrak zijn en geen moeder meer. Daarom geachte mevrouw zou ik U willen vragen ook mij te helpen. Doet U alstublieft prijsopgave, dan zal ik sparen om alles wat ik nodig heb onmiddellijk op te sturen.

In de hoop dat U mijn brief aandacht schenkt en mijn verzoek inwilligt verblijf ik met alle hoogachting

Uw dienstwillige

Mrs Helene Jansen

Belmont Montana Box 66 U.S. Amerika

[archief Aletta Jacobs, inventarisnummer 494]

Pincher Creek, Alberta
2 april 1920

Dr. Aletta Jacobs
Den Haag, Holland

Geachte mevrouw,

Het is misschien wat vrijpostig van mij U te schrijven, maar ik heb een artikel gelezen in de "pictorial review" een van onze tijdschriften, onder de titel "Keeping the Stork in his place" door Eleanor Kinsella McDonnell dat bij mij zeer veel interesse gewekt heeft, en ik zal hier een paar feiten medelen zodat U zult begrijpen dat het niet louter nieuwsgierigheid is die mij er toe gebracht heeft om te schrijven. Ik ben moeder van elf kinderen, van wie tien in leven zijn, toen de oudste dertien jaar oud was werd de elfde baby geboren, en ik ben nu nog maar drieëndertig jaar oud. We ploeteren op een boerderij en proberen zo een thuis te verwezenlijken, maar met het al maar uitbreidende gezin en de hoge kosten van levensonderhoud al maar toenemend sinds de oorlog lijkt dit een onmogelijke taak, en ik kan de kracht laat staan de moed niet langer opbrengen. Hulp kan ik niet betalen, daardoor komen zowel de moeder als de kinderen ernstig te kort. Ik heb de dokters hier gesmeekt maar zij maken zich er met een grapje van af en zeggen dat ik nog maar pas de helft van mijn gezin heb. Ik denk dat zij zich meer om hun honoraria bekommeren en die zijn zeer hoog zowel voor verpleegsters als voor dokters. Ik wil niet meer van uw kostbare tijd in beslag nemen maar hoop oprecht dat U geen bezwaar zult zien om mijn brief te beantwoorden en mij wat informatie te geven. Als daar nog honorariumkosten aan verbonden zijn en U mij de beste manier zou kunnen aangeven om deze over te maken, zou ik dat maar al te graag doen.

Met vriendelijke groeten,
Mrs Violet Muma
Pincher Creek, Post Office
Alberta, Canada

[archief Aletta Jacobs, inventarisnummer 505]

[Nederlandstalig]

Mrs J.P. Voogt
801 Lincoln Avenue
Grand Rapids, Michigan
USA

9 april 1920

Waarde Dr. Jacobs,

Zou uw zoo goed willen zijn om mij eens een berichtje te sturen aangaande het tegengaan met kinderen geboorte. Ik hoorden juist verleden van een kennis van mij, dat zij van uw gelezen hebt in een boek, bij ons in USA. Zoo wou ik eens graag wat van uw vernemen. Ik ben ook een Amsterdammer van geboorten. Wij hebben wel geen grooten Familie maar ik zie er toch tegen op om meer babij's te krijgen. Ik heb een zoon van 5 jaar maar ik heb een harde tijd meegemaakt, ik moest met Instrumenten verlost worden en nu daar komt bij als dat mij baarmoeder is in gescheurd, omdat het kind veel te zwaar was voor mij. Ik ben ook niet erg sterk, zoo ik zie er erg tegen op en ben een beetje bang toe. Nu zeg de dokter wel ik kan mij laten opureren er van maar ik heb tot nog toe geen hinder van het of pijn. Want opureeren dat kost hier heel veel geld. En mijn man verdient wel aardig voor ons Family maar dat is ook net alles, want het is hier ook allemaal even duur. Nu is het eigenlijk geen leven voor mijn man, wij doen net of wij niet getrouwd zijn, want medicijnen er voor innemen wil hij niet hebben, die niet goed zijn op het gestel en hij zegt beter zoo dan een kind en mijn vrouw meschien te moeten verliezen. Zoo als uw wil schrijft uw mij eens wat of uw raad is of uw medicijnen moet geven of wat anders.

Zoo verblijf ik uw,
Achtend,
Mrs J.P. Voogt
801 Lincoln Avenue

[archief Aletta Jacobs, inventarisnummer 526